

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — Denar naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji

Okrajni zastop celjski

je dovršil svojo triletno dobo, odkar ga vodijo Slovenci. V kratkem bodo nove volitve za-nj. Znano je, da v okrajni zastop volijo veliki zemljiški posestniki 10, izmed trgovcev in velikih obrtnikov tisti, ki največ davkov plačujejo 10, mesto Celje, potem trgi Št. Jurij, Žalec in Vojnik vkup 10, in kmetijske občine 10, torej vse štiri skupine vkup 40 zastopnikov; izmed teh se izbere potem okrajni odbor, ki obstoji iz načelnika in 6 udov. Odbor vodi neposredno posle okrajnega zastopa.

Zadnja tri leta so bili možje slovenskega mišljenja v okrajnem odboru, in sicer sami, ker tisti ud okrajnega odbora, ki se je izbral izmed velikega trgovstva in industrije, Nemec, ni prišel k nobeni seji! Sploh nobeden Nemec ni sprejel volitve v okrajni odbor, ker ti gospodje samo v take zборе radi prihajajo, kjer oni gospodujejo.

Kar je torej okrajni zastop v zadnjih treh letih storil, storili so Slovenci. Ceste so se vzdrževale v dobrem stanu; odpravilo se je povsod posipanje s prodom, ceste so se posipale z natolčenim trdim kamenjem (apnencem). Skrbeli so udje okrajnega odbora, posebno gospodje pl. Berks, Hausenbichler in Zanier, da se je kamenje za posip boljši kup dobivalo, ko poprej. To seveda nekaterim prejšnim zalagalcem ni bilo po volji; toda ravnal je okrajni zastop in odbor gotovo prav, ker on ima gledati na koristi davkoplačevalcev, ne pa na koristi posameznih podjetnikov.

S trudom gosp. pl. Berks-a zavnala sta se dva precejšnja kosa ceste iz Ponkve proti Teharjem in zmanjšala strmina. Odkopal se je klanec na cesti pri Novi cerkvi, tudi eden manjših na Šmartenski cesti. Cesto od Fervega do žalskega kolodvora je prevzel okraj v svojo skrb. Pri tem se je podpirala govedoreja in razdajalo se je zadnji dve leti 16 bikov čistega murskopoljskega plemena po okraju, da se zboljša pleme goveje živine tako, kakor so izkušnje učile, da je najbolje.

Skrbelo se je tudi za duševni napredek prebivalstva. Dajale so se študentske stipendije učiteljskim pripravnikom, učenecem na vinograjski in na podkovski šoli, potem podpore obrtniškimi šolam, šoli šolskih sester v Celji, tudi revnim gimnazijcem v Celji.

Pri vsem tem je bilo mogoče, znižati okrajne doklade k davkom od 25%, na 21%, torej za štiri procente.

Slovenci v celjskem okraju so izkazali se kot dobre gospodarje z okrajnim premoženjem. Pa mnogo dela je še ostalo. Tako bode treba dognati preložitve ceste iz Št. Jurja proti Planini, da se izogne Jezerskemu klanecu, — cesta od Blagovne proti Teharjem ima preveč klancev in preveč sence, — cesta iz Griž v Št. Pavl ravno tako, — obe kaže preložiti v ravnino na solnce, — iz Vojnika, Nove cerkve, Dobrne na Šmartno v Rožni dolini mora se zdaj voziti po velikem ovinku čez Celje.

Da se bode vse to in še marsikaj drugega izvršilo, moramo skrbeti, da ostane večina v okrajnem zastopu, kakor zdaj, slovenska. To pa leži v rokah razumnih velikih posestnikov, ki ne bodo svojega zastopstva prepuščali napuhnenim svojim političnim nasprotni-

kom. Da ostane večina okrajnemu zastopu slovenska, važno je še posebno zato, ker bo s tem ob enem tudi večina okrajnemu šolskemu svetu slovenska in bomo s tem tudi enkrat šole dobili v svoje roke. Torej, stojte trdno in volite Slovence!

Slovenci, stari vinogradi hirajo in se sušijo — napravimo si nove!

Huda pokora zadela je Slovence. V mnogih krajih lepe naše slovenske domovine so imeli še pred leti bogate vinske posesti, ki so se pa zdaj čisto posušile, ali pa hirajo tako, da bode prej ko prej zadnja trta nehala roditi. Veliko vinogradov je namreč že trtna uš uničila — druge pa čaka ista žalostna osoda. Držali se bodo morebiti še nekaj let, a kakor kaže izkušnja po drugih deželah, ne bode ta kvarljivka še neokuženim vinogradom prizanesla. Nečemo kaliti sicer veselja onim slovenskim vinogradnikom, kateri imajo še zdrave vinske gorice a domoljubna dolžnost naša je, da o pravem času opozorujemo vse vinograde posestnike na nesrečo, ki je že tisoč in tisoč viničarjev v Avstriji zadela, in ki utegne še ostalim občutljivo škodovati. Vsi moramo s to žalostno prikaznijo računati že zdaj, da so namreč že ali da bodo v kratkem naši stari vinogradi uničeni, in da je treba na njih mesto nove postaviti. Nesreča je torej tu, velika nesreča, toda obupati ne smemo, niti rok križem držati! Kmeti zadenejo raznovrstne nadloge, zdaj mu živina pocrka, zdaj mu toča pobije ali mu hiša pogori — vselej je to velika pokora. Vender si nesreče než z lastno pridnostjo in s tujo pomočjo ve pomagati, in v nekaterih letih je škoda poravnana. Tako upamo, da bode tudi z našimi nesrečnimi vinogradi. Nastane samo vprašanje, kako in s kakoršnimi sredstvi bi se zopet novi vinogradi zasadili.

V ta namen je treba trt, in treba denarja. Vedeti je pa tudi treba, kako se novi vinogradi zasajajo, kako je ravnati z novimi trtami itd. Naš namen, tukaj razlagati, s kakošnimi trtami in kako naj se zasajajo novi vinogradi. O vsem tem se dosta bere po slovenskih časopisih, posebno po kmetijskih. Le na kratko naj posnamemo, kar se v tej zadevi poskuša, priporočuje in dejansko dela. Nekateri vinogradniki niso še obupali nad našo domačo trto; ti torej zasajajo nove vinograde tudi s ključi ali rezniki (vkoreninjenimi in brez korenin) domačih trt, kar pa se menda slabo obnese.

Še večje zaupanje imajo v trto „izabelo“, ki se je še le malo pri nas udomačila in je nekoliko trpežnejša. Zopet drugi so prišli na to misel, da bi našo divjo trto „viniko“ poskusili, če bi dala požlahtnena in pocepljena užitno vino, in če bi bila trpežna nasproti trtni uši. Toda ta poskus ni obveljal ali pa se je še premalo cenil in se premalo ž njim bavilo. Največ upanja dajo ameriške trte, od katerih so nekatere take, da rodé naravnost, t. j. brez cepljenja okusno grozdje in dobro vino, ki pa ima poseben okus. Zato se dandanes sploh priporoča zasajenje ameriških trt, in sicer najbolj takih, katere je treba prej z našimi zlahtnimi pocepiti. Te ameriške so namreč vsled svoje divje narave dovolj močne, dovolj trpežne, da jih trtna uš ne uniči. Pa med temi so nekatere tudi slabše, take namreč, da se le nekaj let upirajo škodljivemu mrčesu, zlasti če smo jih dejali le v plitvo zemljo. Najbolje se po slovenskem od ameriških vrst hvali „riparia“. Toda o vsem tem se nismo namenili pisati. Tudi o tem ne, kako je kopati (rigolati) zemljo za nove vinograde, ali kako je trte saditi v trtno šolo, kako v vinograd, kako jim je gnojiti ali kako je cepiti. O vsem tem so poučili in bodo še poučevali naše čitatelje razni slovenski listi in različne knjižice, ki so se nekaj za mal denar, nekaj pa brezplačno dobile. Spisala sta take knjižice: vodja vinorejske šole R. Dolenec na Grnu in I. Bele v slovenskem, Goethe v nemškem jeziku. (Nekatere Goethejeve knjižice so pa tudi že poslovenjene). Mi smo se lotili danes le tega vprašanja, kje dobiti nove trte, in kje dobiti denar za napravo novih dragocenih vinogradov.

Najprvo moramo gledati, da nam starih trt popolnoma ne zmanjka; zakaj stare trte še za cepiti pri amerikankah potrebujemo. Zato moramo vsaj nekaterim starim trtam z gnojenjem dobro streči, da si jih ohranimo. Na vrteh in kraj hiš ter ob brajdaš si utegnemo še več let stare trte ohraniti, kakor to uči izkušnja po takih

krajih, kjer v vinogradih kar nič trt ni, dočim jih imajo še nekaj ob brajdah in po vrteh.

Za ameriksanske trte pa, ki nam bodo v bodoče cepljene ali necepljene dajale novo kapljico, skrbé že razni pisatelji vinoreje. V prvi vrsti je država, ki ima svoje trtnice, v katerih vzreja nove trte. V slovenskih deželah so velike državne trtnice na Bizeljskem, v Pišecah in v Kostanjevici, male trtnice pa podpira država na raznih krajih, n. pr. v kostanjeviškem okraju: v Št. Jarneji, v Vel. Dolini, v krškem okraju; na Raki in v Krškem. Trtnice so tudi na Štajerskem: v Mariboru, v Halozah, na Kranjskem je na Vipavskem prirejajo se v Belokrajini in drugod. Govori se, da jih bode država ustanovila še v sevniškem in šmarskem okraju na Štajerskem in drugod. Tako bode menda tudi na Goriškem za nje skrbela.

Štajerska dežela ima tudi svoje trtnice, n. pr. v Pišecah, v Borlu (pri Ptui), v Št. Gallenu na Gornjem Štajerskem (tukaj radi tega, ker so trte tu osamljene, da se od bližnjih vinogradov ne morejo okužiti), na mariborski vinorejski šoli. Štajerska hranilnica bode na svojih vinogradih pri Mariboru in Ptui trtnice ustanovila. Kranjska dežela goji amerikanke na svoji šoli na Grmu; Goriška seveda tudi v svoji kmetijski učilnici v Gorici.

Vrh tega je ameriksanska trta že zelo razširjena pri posameznih vinograjskih posestnikih. Na Bizeljskem, v Pišecah, Sromljah in drugod v brežkem okraju je že veliko novih vinogradov, ki so zasajeni z novo trto. Bogatejši posetniki so si v raznih krajih n. pr. g. dr. Gršak v Ormoži že omislili amerikske trte pa tudi siromašnejši vinogradniki jo imajo že, ne samo na Štajerskem, ampak tudi na Kranjskem, Goriškem in dr. Nekateri si jih nakupijo drugi jih dobé v dar. In tako se širi in širi nova rastlina. Iz malega raste veliko. Kakor hitro se bodo ljudje o trpežnosti nove trte popolnoma prepričali, sadili jo bodo kar od kraja, in tako se bode širila od vasi do vasi od sosedo do sosedo.

Toda nova trta je draga! Nasad novega vinograda je še dražji! Kje dobiti potrebne novce? Kako pomagati sploh?

Najprvo je treba to doseči, da se davek opustošenemu vinogradu odpiše. To je mogoče doseči, ker tako velewa zakon z dne 15. junija 1890 in ukaz finančnega ministra z dne 6. julija. Poprej je pa treba vse stare trte z vinograda odpraviti ali pričeti z zasajenjem novih trt. Taki novi vinogradi so potem 10 let prosti zemljiškega davka. Vendar velja to le o vinogradih, ki

so najmanj $\frac{1}{4}$ hekt., t. j. 25 arov ali 2500 m² (kvadratnih metrov) ali 695 kvadr. sežnjev (prilčno $\frac{1}{3}$ orala.)

Kako je postopati, da se takemu vinogradu za 10 let davek odpiše, kakor velewa ta postava? Mora se to naznaniti davkarji vsaj do konca junija, ali če takrat ni bil še vinograd ponovljen, vsaj 4 tedne po dokočanem delu, t. j. zasajenju z ameriksami. V naznanilu je treba natanko povedati število parcele in povedati velikost novega nasada vsaj prilčno. Razložiti je treba, da je bila na starem vinogradu res trtna uš, in da 25 kilometrov v daljavi so še drugi okuženi vinogradi. Vse to mora potrditi občinsko predstojništvo. Taka naznanila morajo biti zelo natančna; gosposke morda še to in ono poprašujejo; a naposled se vendar mora od okuženega in zopet zasajenega vinograda davek za 10 let popolnoma odpisati, če se tudi od začetka ni ves vinograd na novo zasadil. Tako se je tudi že v mnogih krajih storilo. Izvedeli smo, da se to ne zgodi prav pogostoma, ker davko plačevalci povedó le z besedo pri davkarji, da nimajo več vinograda, kar čisto nič ne izdà. Najboljše je, da gredó k občini, ki ima za to že posebne obrazce. Tukaj se naznani, da je vinograd prazen. To naznanilo potrdi občinski urad in odda se zemljemercu. Ta gre potem gledat pri svojem običajnem obhodu dotično parcelo, katero najde opustošeno. Zato se vinograjski davek odpiše in naloži se dotični parceli le davek od pustote ali pašnika ali kar je. Od njiv in travnikov je prilčno tako velik davek kakor od vinogradov, od senožet, pašnikov, dosti nižji; skoro nič davka pa ni od neobdelane zemlje. Če jo pa spet v vinograd spremenimo, bode celó 10 let prosta zemljarine. Kako je pa mogoče dobiti trte brezplačno ali za nizko ceno?

Treba je vlagati prošnje, ki so tudi brez koleka, kakor vsa pisma gledó trtne uši, na dotične oblastnije, katere imajo v oskrbi trtnice. Da se dobé trte iz državnih trtnic, oglašiti se je pri okrajnih glavarstvih (v Krškem, v Brežicah), zlasti do po časnikih razglašenega obroka. Da se dobé trte iz deželnih trtnic, oglašiti se je pri deželnem odboru (v Gradci, v Ljubljani). Lože bode dobiti trte iz manjših trtnic, ki se delajo že sem ter tje, kajti z nasadi ameriksah trt se že pečajo kmetijske podružnice, vinorejska društva, (n. pr. ormožko), šole, občine. V smislu vladnih naredeb dobé ti zavodi veliko lože trte iz državnih trtnic. Zato naj se mali posestniki oglasijo tudi pri lastnikih teh malih trtnic. Dobiti pa utegnejo kaj rastlik tudi pri veleposestnikih, ki imajo več sredstev, skaterimi so si veliko

prej skušali braniti nove nesreče. Naši viničarji naj posnemajo pač onega siromašnega, pa pridnega Bizeljčanca, o katerem je bilo lani po vseh častnikih brati, kako si je bil siromak brez lastnega in brez tujega denarja napravil nov lep vinogradič. Ko mu je bila trtna uš uničila star vinograd, poleg hišice edino njegovo premoženje, hodil je kot dninar služiti in delati v državni vinograd na Bizeljskem. Ondi je videl in poskušal, sadil, cepil in gleštal ameriške trte. Z dovoljenjem oskrbnišтва jih je pa vsako leto tudi doma v svoj vinograd nekaj zasadil in pocepil, in glej v 3—4 letih napravil si je tako lep nov vinogradič, da je na njem dokaj vina pridelal, in da so ljudje kar od daleč hodili gledat novo uspešno delo siromaškega viničarja. Daljni svet je o tem zvedel; zato je dobil pohvalo od avstrijskega vinorejskega društva in od štajerskega deželne odbora lepo darilo 20 zlatov. Za vino pa je v jeseni l. 1891 skupil že nekaj stotakov.

Da je res trtna uš velikansko škodo učinila, o tem kažejo denarne svote, katere so določile država in dežele v ta namen, da se ta škoda ljudstvu olajša. Država je bila postavila za tekoče leto (1892) 42.000 gld. v proračun za preganjanje trtne uši, t. j. prav za prav za ameriške trte; dolenje-avstrijski deželni zbor je dovolil 60.000 gld. za brezobrestna posojila v ta namen; štajerski 10.000 gld., kranjski pa le 1500 gld. za letos; toda sprejel se je predlog poslanca Pfeiferja, da bode deželni odbor v bodočem letu v to svrhu več predlagal. Slovenski viničarji morajo radi tega gledati, da bodo dobili od države, in od štajerskega ali kranjskega deželne odbora vsaj nekaj od dovoljenih svot. Prošijo naj v smislu postave od 3. okt. 1891 ter postave od 28. marca 1892 in naredbe poljedelskega ministra z dne 29. marca za brezobrestna posojila ali naprednine. Te prošnje je vlagati najprvo na deželne odbore in potem na c. kr.

poljedelsko ministerstvo. Posojila se dajo na 10 let. Čez 10 let je treba vrniti je. Država dovoli posojilo le tedaj, če da dežela tudi enako svoto. Prošnje bode vlagati pri c. kr. okrajnih glavarstvih, od tod bodo romale na deželne odbore, na deželne vlade in potem na ministerstvo. Posojila se bodo smeli nadejati: posamezni posestniki, občine, zadruga, kmetijska, zlasti vinorejska društva. V teh vlogah bode treba razložiti, koliko utegne nov vinograd stati in kako se bode obdeloval — treba torej natančni proračun za več let in natančni načrt o nameravanem obdelovanju. Treba pa je tudi zagotoviti državo in deželo, da denarje posojene ne boste izgubili. V ta namen utegneta terjati, da se dano posojilo vknjiži na posestvu gospodarja, ki je vzel posojilo. Posojilo se ne bode vse na enkrat izplačalo, ampak le v letnih obrokih. Seveda bode vlada po svojih uradnikih nadzorovala vinogradnika, če tudi v resnici po predloženem načrtu zasaja nov vinograd. Ako bi tega ne storil, ne bode dobil še neizplačanih delov obljubljenega posojila, namreč se bode še dano posojilo takoj moralo vrniti. Vse to bode prizadejalo veliko pisarije in morebiti tudi potov; toda vsega tega naj se pisanja zmožni vinogradniki in njih prijatelji (učitelji, duhovniki, občinski tajniki) ne vstrašijo; vsaj so vse vloge v teh zadevah na razne gosposke brez koleka. Brezobrestno posojilo pa je velikega pomena in velike vrednosti za one posetnike, kateri nameravajo na vsak način svoje nekdanje sloveče, a zdaj opustošene vinograde obnoviti. Kdor se toraj hoče na tanko seznaniti z novimi zakoni in naredbami v teh zadevah, treba je, da jih natanko pozna. Te postave so z dne 27. junija 1885, 15. junija 1890, ukaz z dne 6. julija 1890 zakon od 15. maja 1891, ukaz od 28. maja 1891, zakon od 3. oktobra 1891 od 28. marca 1892 in ukaz z dne 29. marca 1892.

Celjske novice.

(Redni občni zbor) „Celjskega Sokola“ bode v ponedeljek dne 17. dec. ob 8. uri zvečer v dvorani celjske čitalnice. Ker se bode razgovarjala jako imenitna zadeva in je na dnevnem redu tudi izlet v Ljubljano, želeli je prav mnogobrojne udeležbe.

(„Celjski Sokol“) priredi v nedeljo dne 11. decembra t. l. zabavni večer v prostorih g. Sima „pri zelenem travniku“. — Gostje dobro došli. —

(Tamburaški zbor v Celji.) Pretekli teden osnoval se je tamburaški zbor „Celjskega Sokola“ pod vodstvom gosp. drda A. Kapusa. Tamburice kupile so se pri gospej Tereziji Kovačič v Zagrebu in so krasno izdelane, v čast imenovani tvrdki, katero toplo priporočamo. Tamburaši se pridno vadijo ter nastopijo prvič javno na „Silvestrov večer“ v celjski čitalnici. Pričakovati imamo toraj še tekom te zime več za-

bavnih večerov, kjer bomo slišali to zanimivo jugoslovansko godbo in vrle naše pevce.

(Zbirka zakonov) za vojvodstvo Štajersko, zadevajočih posle občinskega področja. Priredil dr. Ivan Dečko v Celju. Tako je naslov knjižici, ravno kar izšli v tiskarni Dragotina Hribarja. Knjižica obsega naslednje zakone: Občinski red, občinski volitveni red, cestne zakone in cestni policijski red, zakon v obrambo poljskih pridelkov in sadonosnega drevja pred škodljivimi mrčesi, zakon, s katerim se lovenje tičev prepoveduje, zakon o lovskem počitku, o iztrebljevanju in uničevanju predenice, oseja, čemine in kozje črešnje, o domovinstvu, o javni oskrbi ubogih, gasilni red, o razdelitvi šolskih konkurenčnih stroškov, o sestavljenju imenikov porotnikov, zakon za davajočo določbo za uredbo gospodarstva pri občinskih in okrajnih zastopih, o iztirjanju tirjatev deželnega zaloge zoper občine in okrajne zastope, ter tirjatev okrajnih zastopov zoper občine. — Dvornjive določbe pojasnene, so po razsodbah državnega ter upravnega sodišča. Pri sestavi oziralo se je tudi na spremembe, izvršene po kasnejih zakonih. Ker je knjiga namenjena v prvi vrsti za rabo županov in obč. tajnikov, natisnili so se v pojasnenje tudi dotični §§ obč. državlanskega zakonika, kazenskega zakona, itd. Posebne vrednosti za praktično rabo knjižice je pa blizo 5 tiskanih pol obrazcev. — Lehko porabo pospešuje, obsežno abecedno kazalo, ter zaznamek zakonov, naredeb in ukazov ter razsodb. Cena knjižici je 1 gld. 80 kr.; trdo vezana, kakor slov. kazenski zakon pa stane 40 novc. več, torej 2 gld. 20 kr., kar je prilično nizko, ker obsega knjižica celih 24 tiskanih pol. — Ta zbirka zakonov pa ne bo samo županom dobro došla, ampak služila bo dobro tudi drugim, ki imajo v občinskih zadevah opraviti, kakor odvetnikom, notarjem in sodnikom, ker najdejo tukaj vse dotične zakone, ki jih morajo drugače v celi vrsti zakonikov iskati v prav ročni knjižici zbrane.

(Celje raste.) Zidarska in stavbinska dela so se letošnjo jesen še pozno lahko opravljala. Lepo vreme ugodilo je staviteljem, pojedinim delalcem in posebno še mojstrom. V kratkem se bode naše staro Celje zelo povečalo. Od Gaberja do Hudinje je zopet več začelih stavb. Mej njimi temelj nove brambovske vojašnice, potem našega domačega zidarskega mojstra I. Gorgranca iz Vojnika zasebno bivališče, kjer vže stoje shrambe in pojate. — V kratkem bo cesta od Gaberja do Hudinje najlepša ulica postala. Ravno tako rase lepo ulica Karolinina, kjer vže sedaj stoje nekoje lepe

vilice z vrta in vojašnica. — Prihodnje leto pa se bo, če gre po sreči, začel venec vsem stavbam „Narodni dom“ na vrtu pred staro vojašnico. Mestni urad bi sicer rad imel čez ta vrt novo ulico, po kojoj bi vozili čisti zrak v mesto najbrž v istih sodovih, v katerih bi prej smrad iz mesta vozili. Pa se še smejate stari Abderi!

(Še enkrat slovensko uradovanje.) V zadnjem času dobivamo od več strani pritožbe, da nekateri na novo imenovani notari uradujejo samo v nemščini. Iz tega nastanejo mnogokrat največje zmešnjave in velike pravde. Ljudje podpisujejo velikokrat izjave, kakoršnih nikdar izrekli niso. Ali dotičniki so sami krivi. Naši notari morajo delati slovenske pogodbe. Zato pa bodimo vsi do zadnjega kmeta v pogorski vasi toliko možati, da bomo zahtevali od sodnika in od notarja, da mora za nas zapisovati le slovensko. To pravico nam daje naša postava, zakaj bi jo zanemarjali!

(Društvo slovenskih zasebnih uradnikov Celji) ima, kakor smo že zadnjič poročali, prihodnji četrtek dne 8. grudnia t. l. popoldne ob dveh v dvorani narodne čitalnice celjske, svoj osnovalni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Prečitane in odobrenje društvenih pravil, 2. Volitev osnovalnega odbora, 3. Vpisovanje udov, 4. Razni nasveti. Ker je stvar prevažna že zaradi tega, da se pravila sestavijo na tak način, da bodo v vsakem oziru ugajala, in ker bode društvo, kakor smo že povdarjali, le takrat vspevalo, če bode na dobri podlagi ustanovljeno — dobra podlaga pa so ravno društvena pravila — zaradi tega želimo, da bodi vdeležba občnega osnovalnega zbora vseobča. Vabijo se toraj vsi gospodje zasebni uradniki, da pridejo in tukaj izrazijo svoje mnenje o sestavljenih pravilih, da se slučajni nedostatki spremenijo in potem čim prej visoki vladi v potrjenje predložijo. One pa, kateri bi se nikakor ne mogli vdeležiti osnovalnega občnega zbora, pa prosimo, da nam naznanijo do tistega časa pisмено svoje nazore in pa pristop. Osnovalni odbor.

(Okrajni zastop celjaki) ima dne 12. grudnia t. l. svojo redno plenarno sejo. Na dnevnem redu je razun navadnega odobrenja zapisnikov prejšnjih sej, odobrenje proračuna za leto 1893; volitev treh gg. pregledovalcev za računski sklep leta 1892; prošnje občin zastran pobiranja občinskih doklad za leto 1893; prošnja občine Vojnik za odobrenje kupne pogodbe z Ivanom Antičem; prečitane odgovora deželnega odbora z dne 21. oktobra 1892, št. 1968, zaradi pogojno obljubljenе podpore za železnico Grobelno-Slatina in posvetovanje o tem, potem proš-

nje za razne podpore in subvencije ter slednjič samostalni predlogi. —

(Pri občnem zboru „Zveze slovenskih posojilnic“) ki bo kakor smo že zadnjič naznanili, v četrtek, 15. t. m. v Celji, bode mej drugim zopet razgovor o „Centralni posojilnici slovenski“, ki naj bi se — po predlogu g. Lapajna v Krškem — ustanovila kot samostalna zadruga, ter materijelna zveza slovenskih posojilnic, tako, da bi sedanja „Zveza“ svoj delokrog ne spremenila in razširila, bila toraj tudi v bodoče le v duševno podporo svojim družabnicam — posojilnicam.

(Ceste.) Sliši se, da prevzame okrajni zastop občinski cesti od Škofje vasi čez Bozne do Pristove in od Ljubečne čez Šmiklavž in Pristovo do Bezovice prihodnje leto v svojo oskrb.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini.) Župnijo v Dobovi je dobil č. g. Bl. Kukovič, župnik v Čadramu. Č. g. F. Nendl, kaplan na Ptujski gori gre v Laporje, na Ptujsko goro pa gre kaplan č. g. F. Lekše iz Vojnika. Umrli je č. g. R. Šuta, dekan v Zavrču. Župnijo v Zusemu je dobil g. Franc Vidmajer. Č. g. R. Raktelj, provizor v Dobji, gre za kaplana v Čadram.

(Klin s klinom) naj se slovenskim otrokom v glavo ubija — tako žele tisti, kateri ukazujejo, da se naj nemški jezik s pomočju nemškega jezika slovenskim otrokom v glavo ubija. Še nemškim otrokom dela poduk v nemškem jeziku največje težave; zdaj pa pride za vse šole v celjskem glavarstvu čuden ukaz, naj se na vsak način po vseh šolah nemščina le po nemško uči.

(Žalostne šolske razmere v marenberškem okraju.) V Marenbergu, kjer je polovica slovenskih otrok, ne znata nova podučitelja slovenščine; na Muti, kjer so iste razmere, ne zna učiteljica slovenščine, čeravno v prvem razredu poučuje. Veliko šol v tem okraju ima zvezo s „Schulvereinom“ — in vendar nemškutarji še niso s temi razmerami zadovoljni.

(V Gradci) ²⁸¹ je praznovala sedemstoletnica združitve Štajerske z Avstrijo.

(V Krčevini) tik Ptuja so pri občinskih volitvah zmagali slovenski kmetje.

(Naša trta zopet rodi) — menda — vsaj rajhenburški trapisti, ki so dobri gospodari in gotovo dobro poučeni o vinarstvu svoje slavne francoske domovine, ki si je glede vina zopet opomogla, so bili nov vinograd zopet zasadili z našimi domačimi trtami — in dobili letos lep pridelek. Seveda so pridno škropili, kajti zgočno in pogostno škropljenje je lani največ koristilo,

pomagalo zoper strupeno roso in morebiti celó, celo — zoper, zoper — trtno uš. Poskušajte i to, vinorejci!

(Itajhenburška čitalnica) je bila priredila v nedeljo, 20. oktobra lepo veselico s tombolo in petjem. Vse hvale vredni odborniki te čitalnice znajo zbirati domačine in bližnje domoljube v svojih prostorih. To je sad sloge, takta i rodoljublja.

(V Sevnici) je pogorela ondotna mala bolnišnica.

(Za graško zavarovalnico) bodo letos nove volitve v občni zbor. Ker ima ta stara, na dobrem glasu stoječa zavarovalnica z veliko večino slovenskih zavarovancev ob enem društvenikov opraviti, ki imajo vsi pravico voliti; želeli bi bilo, da slovenske pokrajine (Kranjska, Spodnje-Štajerska in Koroška) odpošljejo narodnjake v Gradec in da ondi na glas povedó, da se spodobi, da pravica in solidnost zahtevate, da se pri tem društvu bolje na slovenščino ozira in da se vsaj ne dopušča, da se upravniki njegovi bahajo s tem, da pri društvu ponosno nemščino vzdržujejo. Naj pomislijo, da je le pravica trajna in — prikupljiva.

(Vabilo na besedo,) katero prirede žalski diletantje, dne 4. decembra 1892., v gostilni gosp. Hausenbichlerja v Žalci. Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Vspored: 1. „Opomin k petju“, mešani zbor. Besede iz „Vrteca“; vglasbil P. Hugolin Sattner. 2. „Po zimi iz šole“, mešani zbor. Besede iz „Vrteca“; vglasbil P. Hugolin Sattner. 3. „Naš čolnič otmimo!“ Deklamacija. Besede Sim. Gregorčiča. 4. „Pozdrav“, mešani zbor. Vglasbil dr. G. Ipavc. 5. „Ljubica“, mešani zbor. Besede Krilanove; vglasbil Ant. Förster. 6. „Eno uro doktor“, burka v enem dejanji. — Med točkami igranje na glasoviru. Vstopnina: Sedež v 1. in 2. vrsti 1 gold., v ostalih vrstah 50 kr.; preplače se hvaležno sprejmejo. Zbog malega prostora je število sedežev omejeno; zaradi tega se vljudno prosi, da se slavno občinstvo blagovoli vsaj do sobote dne 3. decembra t. l. zglasiti za karte, ktere se bodo prodajale v trgovini gospoda Josipa Širca v Žalci. Čisti dobiček namenjen je v prid revne šolske mladine.

(Volitev.) Dne 28. novembra volili so zbrani odborniki za okrajni zastop Šoštanj-ski — vrlega in neumornega narodnjaka gosp. Ivana Vošnjaka, veleposestnika v Šoštanji, načelnikom in gospoda Franca Skubica, zdravnika v Velenji, podnačelnikom tega zastopa. Živili za redni volici! Kot odbornike: Gašpar Skaza, veleposestnik v Velenji, Franz Woschnagg, tovarnar v Šoštanji, J. Scharner, posestnik in župan v Šoštanji, Franc Skubic,

zdravnik v Velenji, Martin Pirtovšek, posestnik in župan na Paki (St. Martin), I. Rojko, župnik v Zavodnji.

(**Iz Rifaika**) se nam poroča, da je ondi neki mož, ki zvalja mlade fante k sebi ter jih uči igrati karte, kar seveda njemu ugaja, ker jih tako oskubi. Prav pa ni starišem in gotovo tudi ne koristno za mladeniče. Mi svarimo pred tem počenjanjem dotičnika in bomo ako to ne pomaga objavili njegovo ime. Fantom pa svetujemo, da naj rajše prebirajo Mohorjeve knjige in drugo pošteno berilo, ker to jim prinese gotovo več dušne in telesne koristi, kakor pa nič vredna igra.

(**Šoli na Dobrni in na Cvenu pri Ljutomeru**) razširili se boste na 3 razrede, ona v Št. Ilju pri Velenji pa na 2 razreda. — V pokoj je stopil g. A. Kolbl, učitelj v Polensaku pri Ptui.

(**Darilo**). Štajerska hranilnica v Gradci je darovala za štajerske učence, obiskajoče meščansko šolo v Krškem, 50 gld. podpore.

(**Iz Gotovelj**). Za vsako dobro stvar vneti gotovelski fantje sklenili so prvo krono ki jo dobijo v roke darovati slav. družbi sv. Cirila. Vrlo dobro. Želimo mnogo posnemovalcev.

(**Slovenjebistriškega**) okrajnega zastopa načelnik je zopet g. dekan Hajšek, njegov namestnik pa odvetnik g. dr. Lemež, oba domoljuba slovenska.

(**Umri**) je v Rajhenburgu spoštovani trgovec in poštar Kocijan, bivši župan in tast sedanjega župana.

(**Poročil**) se je dne 22. novembra gospod Alojzij Goričar z Mozirja z gospodično Franjo Hočevnar iz Gornjega grada.

(**Za notarja v Rogatec**) pride notar g. K. Bratkovič, iz Trebnjega na Kranjskem, naš slovenski rojak.

Druge slovenske novice.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda**) je izročil veliko izvodov A. Foerstejeve kompozicije „Slovo“ g. abiturijent Karol Šavnik; g. prof. Sim. Rutar je podaril lepo zbirko knjig družbe sv. Mohorja, in gosp. Fr. Rus, nadučitelj v Bledu, je doposlal več knjižni dar. — Prvomestnica Šenklaško-Frančiškanske ženske podružnice, blagor. gospa Marija Murnikova, nas je razveselila z dosedej največjim jednokratnim podružničnim doneskom, — s 500 gld., in vedno se razvitaajoča ženska podružnica v Gorici nam je naklonila 100 gld. Nadalje so družbi poslali: vč. g. J. Aljaž, župnik na Dovjem, 100 gld. pokroviteljine s pripisom: „Sloga jači, nesloga tlači“; vč. g. A. Ostrožnik, župnik v Pamečah in prvomestnik Slovenjegrajske podružnice, 60 gld. 10 kr. nabra-

nih ob zborovanjih, ki jih prireja tamošnja podružnica na raznih krajih svojega delokroga; g. Peter Mayr ml., posestnik in gostilničar v Kranji 50 gld. Iz Brezic smo prejeli 23 gld. 10 kr. kroninega daru; 26 kron in 20 stotink je nabral neimenovan rodoljub ob veselem slavljenju godu dveh članov vrlih gledaliških diletantov tamošnje čitalnice; 20 kron pa je daroval g. notar dr. Fr. Firbas. To je drugi kronin dar; prvega smo dobili z Dunaja v znesku 20 kron, prisluženih z rokami, od rodoljubnih gg. Antonije in Rozalije Rebekovih. Iz Prevoj nam je došlo ob blagoslovljenji hiše trgovca g. G. Kotnika nabranih 12 gld. 20 kr., katerim je dodal vč. g. župnik Vrhovnik darova d. eh neimenovanih gospodov v znesku 3 gld. 50 kr. Idrijski pevci so poslali po g. F. L. 11 gld.; H. Y. 5 gld.; „Delavsko bralno društvo“ v Idriji 4 gld. 42 kr. — skupiček za prodan šaljiv dobitok, ki je pripal trgovcu, g. J. Šepetavcu, g. I. Hribar zgubljeno stavo — 4 gld.; g. A. Virant v Novem Mestu 2 gld. 50 kr., nabrane mej „Dol. Sokolom“; rodoljubi v Št. Petru na Notranjskem 2 gld. po g. S. Domicelji; g. odvetnik dr. Matej Pretnar v Trstu 2 gld., dar svojega klienta povodom dobljene pravde in g. Fr. Šlibar v Selcih 2 gld., kijih je družbi daroval g. Ivan Delenec na Praprotnem.

Prepričani, da nad tisoč poučevanih otrok, ki jih sedaj vzgaja naša družba v vrle sinove in hčere veri, cesarju in domovini, pač zahteva nesebične požrtvovalnosti vseh rodoljubov, — zahvaljujemo se Vam, srčno želeč, naj dobron Bog povrne vso Vašo ljubav. Vam darežljivim domorodkinjam in domorodcem in Vam darovateljem prvih kron! — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(**Bivši „Slovenčev“ urednik**) in delzni poslanec g. Ign. Žitnik podal se je v Rim učiti se modroslovja.

(**Drobne novice iz Krškega**). V Krškem sodnijskem okraji bode se nadaljeval drug okrožni zdravnik. — K davkariji v Krškem je premeščen pristav, g. Šoklič iz Novega mesta.

(**Upravni odbor Krškega mesta**) je vsled izražene želje v občinskem odboru kupil v svoje potrebe, osobito za občinski urad sredi mesta hišo od g. S. Vaniča — potreben denar je pa dala velika dobrotnica krškega mesta, gospa Jov. Hočevnarjeva. Mesto samo s svojimi itak majhnimi sredstvi ne bi bilo moglo tega storiti.

(**V Št. Jarneju**) na Dolenjskem se je osnovala nova kmetijska podružnica.

(**Na Koroškem**) se vede okrajni glavar celovške okolice tako proti Slovencem, da

je groza povedati. Upamo, da bodo pač slovenski drž. poslanci storili svojo dolžnost, da mu povedo iz Dunaja, da so Slovenci tudi državljani in ministerstvo ne trpi takega nasilstva. — Pa tudi drugi visoki gospodje v Celovcu se vedejo proti Slovencem in družbi sv. Cirila in Metoda zelo neprijazno. — Je pač Bog pomagaj!

(V Zagorji) pri Savi se snuje tamburaško društvo; tu so bili v nedeljo, 20. oktobra vrli tamburaši iz Šmartna pri Litiji priredili lepo zabavo, katero je bilo obiskalo mnogo občinstva od blizo in daleč. Sploh se v Zagorji lepo razvija narodno društveno življenje. Podružnica sv. Cirila in Metoda je imela 27. novembra občni zbor. Vdeležba je bila precej obila. Govorila sta o družbi in nje namenu gg. Luka Svetec in Drag. Hribar. — Pričakujemo daljše poročilo.

(V Mokronogu) snujejo „bralno društvo“. Za nadučitelja pride g. J. Ravnikar, nadučitelj v Litiji.

(Pri streljanji) ob priliki cerkvenih slovesnosti se je že toliko nesreč zgodilo, pa ljudje še niso previdni. V nedeljo so blagoslovili v Roviščah pri Studencu na desnem bregu Save nov zvon, katerega je podaril imovit kmet Lisec. Pri tej priložnosti so streljali in obstrelili fanta tako močno, da bode skoro gotovo umrl.

(Graška klopčulja) čveka, da je novi voditelj deželne vlade Kranjske, odbor: Zaveze slovenskih učiteljskih društev nemilo (kaj še!) sprejel in opomnil, naj se učitelji v politiko ne vtikajo. Ta je bosa, graška obrekovalka! Slovenski učitelji imajo svoja društva, kakor nemški. In nemški učitelji so prej napravili svoj „Bund“ nemško-avstrijski, kakor slovenski. Če oni svobodno povdarjajo svoje narodno stališče, zakaj bi ga slovenski učitelji ne? Narodnost in pedagogika ste dve neločljivi se tri!

(V Krškem) je gospa Hočevarjeva napravila na svoje stroške novo lepo ograjo okoli vikariatne cerkve.

Druge avstrijske novice

(Nadvojv. Franc Ferdinand d' Este,) sin nadvojvode Karola Ludovika, brata našega presvetlega cesarja, podal se bode na daljno potovanje okoli sveta. Ta nadvojvoda bode bržkone naslednik našega predobrega vladarja.

(V državnem zboru) so se pri proračunskem razgovoru precej hudo pokali, zlasti Mladočehi so odločno govorili; nemški liberalci so pa pod sedanjno vladno milostjo tako srčni in surovi postali, da se je bil eden predrznil. Mladočehom celó veleizdajstvo očitati. Naj bi ti rajši pred svojim pragom pometali. — Slovenski poslanec dr. Ferjan-

čič je govoril sicer za proračun, za vlado; a ves njegov govor je imel vse polno očitanih in nezaupanja do vlade, ki dela s Slovenci po mačehovski. Slovencem je začela zdaj na zimo (katero imamo tudi v politiki) mrzla sapa pihati, zlasti iz visokih ust narod slovenski ne čuje več spodbudne besede za svoja narodna prizadevanja.

(Avstrijski škofje) so imeli zopet posvetovanje na Dunaji.

(Hrvatsko-slovenski klub) državnega zbora na Dunaji šteje 5 udov, 3 dalmatinske in 2 slovanska isterska poslanca.

(Posnemajmo Čehi!) Na poziv čeških mlinarjev Čehi več ne kupujejo moke od Madjarov, ker so ti vsem Slovanom sovražni. S tem so pa Madjari zeló na škodi. „Svoji k svojim“

(V Pragi) je bogata in slavna knjigo-tržnica F. Tempskega, ki si je prvotno opomogla mnogo z zalaganjem slovanskih del, osobito čeških iz peresa učenjaka Palackega. Ta firma pa zdaj pogostoma, menda kedar je dobre volje ali kedar „Schulverein“ prav stoka, kar po 1000 gld. daruje temu zloglasnemu in hirajočemu društvu. O hvalenost, kje si?!

(Nemška levica) državnega zbora se krha. Odkar so dobili nemškega ministra Künburga, zibali so se liberalci v prijetni nadi, in to posebno potem, ko je bil češki minister Pražak odstopil, da bodo dobili vso vlado v roke. Kakor strela z jasnega so pa Slovanom sovražne in le po imenu liberalne Nemce zadele besede min. predsednika Taaffeja, ki je rekel, da v Avstriji ni mogoče opirati se na eno samo stranko (mislil je nemško) in da se bode zopet prilično imenoval češki minister. To je nemške levičarje, te stare neprijatelje naše, tako razkačilo, da so se začeli kujati, in da se je njih nemški minister Künburg že odpovedal. Ali bode njegova odpoved tudi sprejeta, se še ne ve.

(Nemci), ti laži-liberalci v državnem zboru, se še vedno kujajo in hočejo zoper proračun glasovati. Tako so vlade bile razvadle to stranko.

(V Bosni) se mesta lepo razvijajo, posebno glavno mesto Serajevo.

(Na Ogerskem) bode stalo tudi novo ministerstvo na liberalnem stališči in skušalo polagoma vpeljati civilni zakon in civilne krstne bukve, t. j. da bodo tudi posvetne go. poske poročevale in novorojence vpisovale. Zoper to se katoličani po pravici upirajo.

Ogled po širokem svetu.

(Sv. oče papež) je praznoval petdesetletnico svojega škofovanja. Avstrijski škofje so izdali pri tej priliki skupni pastirski list.

(Od nemškega državnega zbora) se terja, da dovoli 100.000 vojakov in 66 milijonov za vojsko več. Nemški poslanci zelo godrnjajo in prav imajo.

(Na Francoskem) dela veliko hrupa radi goljufije tožena družba slavnih inženirjev, ki je nameravala prekopati panamsko ožino v Ameriki, pa je le za podmitanje ali podkupljenje častnikov in oseb več milijonov zapravila. Sramotno!

(V Združenih državah) v Ameriki imajo v osebi Klevelanda novega predsednika, izvoljenega od demokratične stranke,

t. j. tistega dela ljudstva, ki želi vsem ljudem enake pravice, naj si bodo Amerikanci ali ne in ki ne dela težav pri uvažanju blaga. Koliko Hrvatov in Slovencev mora biti v slavno znanem mestu Čikagu, lahko že iz tega posnamemo, da izhajata tudi že 2 hrvatska častnika; eden teh z imenom „Chicago“ broji 2500 Hrvatov in Srbov v tem mestu, kjer so letos praznovali lepo Kolumbovo slavnost, drugo leto bodo pa imeli velikansko svetovno razstavo. Drugi list pa je „Amerikanska Zora.“ O tem listu poročali bomo pri priliki obširneje.

Dopisi.

Iz Vojniške župnije. Praznično nakičen bil je pretekli teden zeleni Vojnik. Veselje oznanovali so mlaji, slavoloki in zastave ter zemljo pretresujoče gromenje možnarjev. Dobili smo novega župnika v osebi preč. g. Andreja Voduška. Obetamo si, da smo dobili v njem gorečega svečenika in domoljuba.

Na meji duhovnije v Šmarjeti in potem ob mostu v Škofej vasi ter slednjič pred trgov, kjer se pot zavije proti cerkvi, pričakovala ga je obilica naroda. Povsod pa je pozdravil in zahvaljeval se za sprejem z ljubeznjivimi besedami.

Tudi deputacija „nemških“ tržanov prišla se mu je pokloniti ter si osigurati njegovo prijateljstvo. Ne vemo, ali jim je res najedenkrat prišlo veselje pobotati in zjediniti se s Slovenci ter si hočejo najti posredovalca, vendar, to je gotovo, pozdrav njihov bil je politično premeten.

G. županu odgovoril je pr. g. župnik pomenljive besede, ktere naj si le zapomnijo: „Postopati hočem vsak čas objektivno“.

Na čelu šolske mladine stoječa gospodična Olga Brezovnikova podala mu je lep šopek s priličnim nagovorom. To ga je tako razveselilo, da je obetal, da tega nikdar pozabil ne bode. Potem so ga spremili v cerkev, kjer je govoril prvi svoj govor z zahvalo za krasen sprejem in po končanih večerih razšlo se je ljudstvo zadovoljno.

Za jeden vesel dan tirja osoda takoj žalost v zameno.

Mož, kojega rodoljublje je jasno odsevalo v delih njegovih, moral nas je zapustiti. Župnikov sprejem bil je sloves preč. g. kaplana Lekšeta. Narodnjak s srcem in z dušo trudil se je z vso požrtvovalnostjo pri nas za napredek in moralo.

Pomagal je ustanoviti mej drugim tudi politično bralno društvo „Edinost“ kateremu je i dosedaj načeloval.

Še mnogo več bi bil koristil, ko bi

bil ostal dalje časa ter imel priliko natanjko proučavati značaj, svojstva in potrebe našega prostega naroda. Samo začenjati in zopet drugod začenjati, je res težavno. Nam ostane v najboljšem spominu. Bog daj več takih rodoljubov.

Izpod svetih Gor. Ako kdo pri eni hiši že dvajset let gospodari, ter si ljudi in gospodarstvo po svoji volji vravna, potem nerad ali vsaj s težkim srcem zapušča svoj dom in domače. Enako se je dogodilo veleuč. g. dr. Lipoldu bivšemu župniku v Šmartnem pri Velenji, kjer so nad 20 let župnikovali, ko jih je višja cerkvena oblast klicala na drugo mesto v Št. Peter, bili so ne le šmartinski farani otožni, ampak cela šaleška dolina. Kako pa tudi ne bi, saj so bili vsem priljubljeni gospod, celo nasprotniki so se jih bali in spoštovali. Bili so marljivi delavec v cerkvi, kakor se tudi čvrsto in odločno potegovali za narodne pravice, ter nevstrašljivo nasprotnikom resnico tudi v lice povedali, kar se je večkrat pokazalo v deželnem zboru, v okraj. šol. svetu in okr. zastopu. V dokaz ljubezni in spoštovanja in radi zaslug v obč. jih je velenjska občina izvolila čast. udom, ter jim po posebni deputaciji izročila pri g. Hribarju krasno izdelan diplom. 19. oktobra bil je napovedan slovesni banket pri poštariju g. Golu v Velenju. Tu si opazil veličnjake kakor priproste kmete, ki so se zbrali v slovo krog svojega prijatelja. Videl si tukaj visokor. g. grofa Menzdorfa, plem. Adamovičeve obitelji in druge Velenjske odličnjake. Iz Ščitanja so bili navzočni gg. okr. sodnik s svojimi uradniki, notar s svojim osebjem, čitalnica s svojim predsednikom i. t. d. Tudi slov. Gradec bil je častno zastopan. Gospod nam. svet. in glavar pl. Finetti je brzojavno poslal čestitko g. doktorju.

Med tem pa so se Šent Peterci podaleč znanimi sv. Gorami živahno pripravljali na slovesni sprejem 20. oktobra. Ne-

ugodno vreme jih je splašilo, a še v pravem času bilo se je razvedrilo, a zdaj hajd naglo staviti mlaje in slavoloke, da se Št. Peter praznično obleče, ter tako novega svojega č. g. župnika sijajno sprejme. V Sreberniku na kraju fare, te je lep slavolok pozdravljaj, ter ti posebno slovesnost oznanovaj. In ko je okoli pete ure strel iz na prijaznem Griču sv. Križa naznanil, da so novi gospod župnik prag domače fare prestopili, ter se kakor odmev raz visoke sv. Gore drugi strel zaslišal, so bila srca pri farni cerkvi zbranega ljudstva veselja polna. Pri pokopališču za slavolokom jih je pričakovala duhovščina, šolska mladež z učiteljstvom, cerkv. ključarji, kr. šol. svet, obč. odb. in mnogo vernega ljudstva.

Gospod provizor nagovorijo primerno novega gospoda župnika, ter jim novo faro v varstvo izročajo. Zatem nastopi mala šolarica s šopkom, koja v čvrsti besedi novemu gospodu zagotavlja ljubezen in vdanost šolarjev in faranov. Med zvonjenjem, pokanjem in godbo, se je pomikala procesija v cerkev, kjer so se opravile navadne molitve in večernice.

Na večer pa je bila velikanska baklada in serenada ali podoknica. Okoli 60 bakel in lampijonov si videl se pomikati med godbo proti farovžu, kjer se je za to slovesnost posebno zložena pesem pela. Gospod doktor vidno ganjeni, radi nepričakovanega slovesnega sprejema, so se v prav lepi besedi novim faranom zahvalili. Ko je bila 23. oktobra inštalacija se je ljudstva nebrojno število zbralo, kakor mnogo gg. duhovnikov, ki so prišli svojega novega soseda počastiti.

Dal Bog, da bi tudi na tem novem mestu ne manjkalo potrebnih moči, kajti skrb jih velika čaka, treba bo namreč novo cerkev staviti. V tem pa naj najdejo novi dušni pastir tudi pri faranih potrebno ljubezen in pomoč, a ne nesprijetnosti. Da bi ljubezen in spoštovanje, ki se je v začetku pokazala tudi vedno ostala, v to pomozi Bog!

Is Šoštanja, dne 25. novembra. Nehote se moramo smejati, ako pogledamo naše nemškutarje, kako se trudijo in delajo na vse kriplje, da pokažejo svetu, da je Šoštanj popolnoma nemšk trg, da si še sami večinoma ne znajo prav nemški in jim tega živa duša neče verjeti. Posebno mnogo preglavice delajo našim posili-Nemcem prihodnje občinske volitve, ki se bodo vršile prihodnje spomladi v našem trgu in strah ter groza je obdaje že zdaj pri misli, da bi pri teh volitvah zamogli zmagati tudi Slovenci, kajti potem bi pač vsa njihova čast in slava odplavala za večno po vodi. Zato pa delujejo že sedaj, seveda na skrivnem,

da si zagotovijo pri teh volitvah večino glasov, vendar pa pri tem delovanju nimajo dozda posebne sreče in jim marsikaj spodleti, kar jim seveda napravi veliko žalosti.

Najbolj na poti je nesramnim nemškutarjem naša čitalnica. Pri neki navadni tožbi g. Petachniga radi razžaljena časti (?) proti tukajšnjemu uzornemu Slovincu, bil je slednji na ne malo denarno globo obsojen. Nato razsodil je znan tukajšnji nemškutarski prilizun v svojem „interessantnem“ dopisu v „Celjski vahtarici“ vse šoštanjске Slovence na smrt in pogrel znova staro laž, da je Šoštanj popolnoma nemšk trg, ter da se tukajšnji Slovenci le v svoji čitalnici prosto gibati smejo. Ta unoboleen dopisnik je gotovo že pozabil, da se je letošnja sijajna pevaka slavnost v Šoštanji vršila v javni gostilni in da se je pelo in telovadilo na javnem prostoru in to v najlepšem redu in v splošno zadovoljnost vsega prebivalstva našega trga.

Sicer pa opomnimo, da se naši nemškutarji v svoji čitalnici prosto gibati ne morejo, ker je nimajo in prav iz srca želeli bi ml tem revežem kak „Vereinslocal“, da bi jim ne bilo treba svoje politične vednosti odkrivati v javnih gostilnah in se potem pri sodnji pod prisego izgovarjati, da niso zabavljali čez Slovence.

Veselilo bi nas, ako bi Vam prihodnjic o takem nemškutarskem „Vereinslocalu“ že mogli kaj poročati.

Zahvala.

Slavna „Gornje savijska posojilnica“ v Mozirji darovala je, kakor vsako leto tudi letos 40 goldinarjev za nakup obleke tukajšnjim ubogim šolarjem. Za ta blagi dar izreka se ji tem potom v imenu obdarovane šolske mladine najiskrenejša zahvala.

V Mozirji 28. listopada 1892.

Fr. Fraprotnik,
nadučitelj.

Franc Kocjanc,
načelnik kraj. šol. sveta.

Prediva

deset meterskih centov

ima na prodaj

Franc Majcen v Dobu

pošta Hrastnik

Odda se kolikor kdo zahteva od

3—1

5 kg naprej

Vizitnice

— najelegančneje —
priporoča

Drag. Hribar v Celji

JOSIP HOČEVAR, krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in
slav. občinstvu svojo ⁽²⁸⁾

veliko zalogo storjenih oblek
za gospode in dečke

po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih sve-
tovno priznanih tvrdk in fabrik.

*Vsako naročilo se izvrši na željo v treh dneh
ter se zagotavlja trajna in solidna potrežba.*

100 četrтинjakov (1000 veder)

izvrstnega

letošnjega vina

proda

Anton Gregorič

(80) 3-2 posestnik in posojilnični tajnik
v Ptuj.

Ilustrovani narodni koledar

za leto 1893

elegantno vezan, priporoča D. Hribar v Celji.

Cena 1 goldinar

Štefan Strašek

čevljaraki mojster

Celje, Graška ulica

se priporoča visokočastiti duhovščini,
učiteljem in sl. občinstvu za napravo
najboljega obuvala.

Velika zaloga škornjev, čevljev, opank
za gospode, dame in otroke.

Naročila po meni zgotove se takoj
z domačega ali inozemkega usnja
najbolje kakovosti, solidno, elegantno
in trajno. (72) 6-5

Naznanilo

Prodajalnica tik cerkve na Rečici v zgor-
nji savinjski dolini z vso potrebno opravo za

špecerijske in manufakturne blago

se takoj v najem odda. Več pove

Janez Šmodiš, posestnik na Rečici.
(87) 2-1 (Post. Riez.)

Stanovanje.

Lepo stanovanje, tri sobe, kuhinja, drvar-
nica, klet itd. za oddati v Poljskih ulicah
(Langfeld) št. 1 v Celji. — Več se izve pri
(82) 3-2 lastnici v isti hiši.

Klobuke

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, ~~vele~~ veliko ceneje, ~~kot~~ kot povsod
drugo se dobiti le pri

najlepše in naj-
močnejše

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjakov
kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih
barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni
čas pravi kasterji le 45 gram. težki, boljši ko vsak alumnik, so dobili v različnih barvah
in najmodernejših forme. Velik izbor srajc domačega izdelka, iz šifon, berkail, bele in pisane
kolerce, manšete, savratnice (penkle), naramniki, šepne rute, knofl za srajce, nogovice,
spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane, itd. Prav garantirano angleško kavčuk-
perilo, kolerci, manšete in operaniki (Forhemd), bele in pisane, popolnoma enako berkail
perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac.
Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo. (22)

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstno kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremeke, kranjskega brinovca, kognac, vinskega šganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parizanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

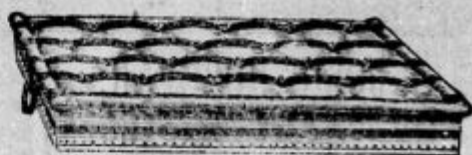
Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vključno vsaki konkurenci.

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto.

11 goldinarjev franko do vsake železniške postaje na Štajerskem poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljša tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim evlhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15--20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gl. dober, franko doposlan, tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žičaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrežajo.

ANTON OBREZA,

tapcirar v Ljubljani, Selenburgove ulice 4.

Ta domača, edina narodna trdka te stroke na Slovenskem budi slav. občinstvu najboljše priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dolivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh letvah, kakor rudeče, modro, sivo in olivno po gl. 5-30 6-, 7-, 8-, 9-, 10- in višje po vsaki ceni do 25 gl.

Pri meni je najcenejši krep za kupovanje otročjih vozičkov. (86) 25-1

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za zimsko sezono sl. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Pratike se dobne v trgovini Drag. Hribarja v Celji.